

Mag ik u en jou vanavond eerst een tip door geven? Als je ruzie hebt met iemand, leg het dan zo snel mogelijk bij. Het liefst dezelfde dag. Een gratis tip regelrecht uit het Woord van God. De apostel schrijft: *“Laat de zon niet onder gaan over je boosheid.”* Dat is een tip voor de gehuwden onder ons. Een echtelijke ruzie moet niet tot de volgende dag blijven voort bestaan. Je moet het niet een nacht voort laten duren. En als het al belangrijk is voor de intermenselijk omgang met elkaar hoe veel te meer is het dan belangrijk voor de omgang met de Heere.

In zondag 23 kun je horen hóe het goedkomt tussen de Heere en ons. Wij waren het niet die de relatie in orde hebben gebracht, maar dat God dat Zelf heeft gedaan in Jezus Christus. Hij is de perfecte mediator. Hij maakt vrede in Zijn bloed. Hij delgt al onze zonden uit. Hij haalt alles weg wat scheiding maakt. Wat afstand veroorzaakt tussen God en ons. En wanneer wij de Heere Jezus gelovig vast grijpen, dan delen wij in die vrede. Dan zijn wij rechtvaardig voor God. Dan is het goed. Dan is God geen toornig rechter voor je. Maar een liefdevol Vader.

Een geweldige troost voor wie in zijn leven heeft ontdekt dat het vanuit je zelf nooit meer goed kan krijgen met God. Daarover ging het dan in zondag 23. Een van de belangrijkste zondagen van de catechismus. En toen kregen we zondag 24. En daar zeiden we: *“Dat geloof in die heerlijke Christus, dat draagt nou ook vrucht in je leven. Dan is het onmogelijk om geen goede werken te doen. Je moet wel. Je kunt niet anders. Je wil niet anders. Zoals de rank van de wijnstok wel vrucht moet dragen. Zoals een bloem moet bloeien. En een vogel moet zingen. En de zon moet schijnen. Zo wil een kind van God steeds meer vrucht dragen.”*

En nou zondag 25. Waar komt dat geloof nou vandaan? Hoe kom ik daaraan? Komt dat zomaar spontaan op uit je eigen hart. Eerst willen we nadenken over Wie doet daar nou wat aan? En het 2e punt: op welke Wijze kom ik daaraan? Dankzij Wie komen we tot het geloof.? Antwoord van de catechismus. *“De Heilige Geest, die werkt het geloof in mijn hart. “ Het ware zaligmakende geloof groeit nooit op de akker van ons eigen natuurlijk hart. Het is de Heilige Geest die de liefde van Jezus in ons hart werkt. Ik denk aan Johannes 6 waar onze Heiland zegt: “Dit is werk van God dat u gelooft in Hem, die Mij gezonden heeft.” En Paulus zegt in Efeze 2: “Uit genade bent U zalig geworden. Door het geloof. Maar dat geloof is niet van u. Het is een gave van God.” Het geloof komt niet bij onszelf vandaan. En dat is maar goed ook. Want anders zou niemand hier in de Heere Jezus geloven. Echt niet. Dat zit er bij ons niet in dat we ons leven aan Hem toevertrouwen.*

Calvijn zegt ergens in zijn Institutie: *“Het is een wonder van God als Hij het natuurlijke wantrouwen in je hart overwint.”* En dat is ook zo. Want van huis uit zit je hart boordevol met wantrouwen. Het is een wonder van God als Hij dat diepgewortelde wantrouwen van ons overwint. Als Hij dat verzet van ons overwint. De Heilige Geest kan het zo anders maken. En dat geloof, dat geschenk van de Heilige Geest dat maakt ons heel klein. Dat voel je wel aan. Dat verootmoedigt ons. Want die vergeving van je zonden dat is een geschenk van God. Het eeuwige leven is een geschenk van God. Maar ook die hand, die het geschenk aanneemt. Want nu het punt. Als het geloof van God komt, dan houdt het ook stand! En als het geloof op Hem een gave is dan kan geen duivel het van je afnemen. Hoe er ook geschud word in je leven. En hoeveel ellende er over je heen komt. Maar als je nou eens mag weten, dat het nou van God komt, dan mag je ook weten: *“Het houdt stand. Want Hij zal Zijn werk aan mij voleinden!”*

Misschien worstel je er wel mee: *“Is het voor mij? Maar je hunkert wel naar Hem. Dan zegt de Heere Jezus: “Zalig bent u als je hongert en dorst naar de gerechtigheid.”* Die hunkering naar God. Naar Zijn Christus, dat is nou het werk van de Heilige Geest. Dat hunkeren zijn nou uitingen van het geloof. En als dat nou van de Heilige Geest komt is dat zo'n troost. Want als het dan fel bestreden en aangevochten wordt en je zegt, is het wel echt? Zou het wel waar zijn bij mi?. Dan mag je mee bidden; verlaat niet wat Uw hand begon. Wil bijstand zenden! Hoor dan de machtige troost. Het geloof is een gave van God. Het is je toegezegd in je doop. En daarom zegt Psalm 81: alles wat je ontbreekt, ontbreekt je geloof? Ik schenk het je zo gij het smeekt. Mild en overvloedig. Ik zou zeggen. Klim de wachttorens maar op. Want God wil de Heilige Geest aan je schenken.

En dan zijn we bij het 2^e punt. Hóe schenkt de Heilige Geest het geloof. Antwoord: door middel van de verkondiging. En nu kom ik op een heel belangrijk punt. Als het gaat om het geloof maakt de Heere gebruik van middelen. Als het gaat om uw geloof en de wedergeboorte, maakt de Heere gebruik van hele eenvoudige middelen. Natuurlijk de Heere zou ook best zonder kunnen. God kan een mens bekeren zonder dat er iets aan te pas komt. God maakt gebruik van middelen. Om een bekend voorbeeld te gebruiken, een boer weet dat hij voor zijn oogst afhankelijk is van groei. Maar dat kan hij niet maken. Daar moet de Heere voor zorgen. Dat weet elke boer onder ons. De Heere is het die het leven laat ontkiemen. En laat groeien. Maar we weten allemaal als die boer in het voorjaar niet gaat zaaien dan groeit er ook niets. Als hij het land niet bijhoudt en het onkruid niet bestrijd gaat het ook mis. Het is de Heere die voor de groei moet zorgen.

Maar dat betekent niet dat wij niets moeten doen. En wat je nou in het gewone dagelijkse leven ziet dat geldt nou ook voor het geestelijke leven. De Heere maakt gebruik van middelen. En het belangrijkste middel is de verkondiging van het Evangelie. We gaan het de volgende keer bij leven en welzijn hebben over de sacramenten. Dat zijn ook genademiddelen. Maar let op, daar begint de catechismus niet mee. De catechismus begint met de verkondiging van het Evangelie. Want het geloof werkt de Heere door het Woord. Niet door de sacramenten, die zijn voor de versterking van het geloof. Maar het geloof dat ontstaat dat werkt de Heere door het woord. En het belangrijkste genademiddel is dus echt de evangelieverkondiging. We hebben het gelezen in 1 Petrus 1 vers 23. *“U, die opnieuw geboren bent, niet uit vergankelijk, maar uit onvergankelijk zaad. Door het levende en eeuwig blijvende Woord.”* Dat gebeurt meestal in de kerk. Maar het kan ook op andere momenten. Het kan ook gebeuren in een pastoraal gesprek. Het kan ook gebeuren op de catechisatie. Of op de JV. Het kan overal gebeuren als het Woord opengaat.

De preken van Jezus ze hadden inhoud. De preken van Paulus hadden inhoud. Niet gewoon maar een verhaaltje. En de verkondiger behoort ook passie te hebben voor het Evangelie. Hoeveel tranen heeft Paulus laten vloeien over de zorgen die hij had over Efeze. Een preek behoort inhoud te hebben. De boodschap van Christus wat Hij gedaan heeft voor zondaren, dat stond bij Paulus altijd in het middelpunt van zijn prediking. En van daar uit werden de inhoudelijke lijnen getrokken naar het dagelijks leven. In de Dordtse Leerregels lezen we dat de beloften van het Evangelie zonder onderscheid aan alle mensen verkondigt moet worden met bevel van bekering en geloof. Preken is een hoge opdracht. Dat is niet wat praten over God. Het is veel meer. Het is ook spreken námens God. Als dienaar van het Woord spreek je met het gezag van de levende God zelf.

Calvijn zegt: “Predikanten die het woord getrouw brengen. Hun lippen, zijn Zijn lippen. En hun mond, Zijn mond. En als dat nou zo is dat de Heere vooral door de verkondiging van het Evangelie werkt, dan doet het er echt toe hoe je met dat Woord omgaat. Als u niet goed omgaat met de genademiddelen, daar hebt u echt een hele grote verantwoordelijkheid in. Als je verloren gaat is dat echt onze eigen schuld. Want als wij bekeerd willen worden en als wij de Heere Jezus willen leren kennen, dan komt het er op aan dat je verwachting van de Heere hebt. En dat je ook met verwachting gebruik maakt van de middelen. Mag ik daar vanavond een dikke streep onder zetten? God bekeerd door het Woord en door de verkondiging. En dat is geen zelfgekozen accent van de gereformeerde theologie. Integendeel. Dat leert nou heel de Bijbel je.

De Heere wil in je leven werken, maar geef je Hem ook de gelegenheid om in je leven te werken? Als jij geen tijd neemt om te bidden, of als je geen tijd neemt om in de bijbel te lezen. Of je laat de vogels straks het zaad van het woord wegpikken dan kan er ook niets groeien. Wij kunnen de Heere hierin niet in voorrekenen, maar een ding is zeker: God laat geen bidder staan. Dat hebben we samen ook beleden met de Dordtse leerregels. Zie je op welke hoogte de prediking door de Heidelberger wordt neergezet? Met verwachting naar de kerk komen, want hier gaat het om de laatste dingen. Om de grote vragen van het leven. En daarom moet je ook biddend opgaan. Bidden tot de Geest. En bidden om de Geest. Echt het is niet onbelangrijk hoe je hier komt.

En dan nog 2 waarschuwingen. De eerste tegen de mensen die zeggen: “Dat kan ik niet meer merken dat God het geloof werkt onder de prediking. Dat het zo op die manier van hem moet komen. Het is mijn verantwoordelijkheid. En ik moet geloven, want daartoe word ik in de bijbel opgeroepen. Ik heb het vermogen om zelf voor dat geloof te kiezen. En al dat zware gedoe dat het van moet van God komen, daar moet ik niets van hebben. Als God niet was gaan werken, dan was er niets van over gebleven. Dus als ik activistisch alleen maar op de lijn ga zitten, dan loop je uiteindelijk verlamd vast met jezelf. Want dan zal ik gaan ontdekken dat ik dan zogenaamd wel wil, maar dat het me niet lukt. Dan mag ik tegen u zeggen: “Geef de strijd vanavond eens op. En ga nou eens voor dat Woord van God door de knieën. En zeg nou eens tegen God. Heere ik geef het toe. U moet het doen. U alleen.”

Maar nou de 2^e waarschuwing. Ik kom ook mensen tegen die zeggen: “God moet het doen.” En als ik met ze spreek dan merk ik een stuk lauwheid of juist een stuk berusting. Een lijdelijkheid. Ja. God moet het doen. En dan ga ik zitten afwachten totdat God het doet. We hebben het toch gelezen bij Lydia in Handelingen 16 **“God moet het doen.”** Ja, Hij doet het, maar daar gebruikt Hij middelen voor. Het woord, de prediking en de sacramenten. En dus is het mijn verantwoordelijkheid dat ik Zijn middelen gebruik. Hij doet het door de middelen van woord en sacrament. En zo kom ik tot Hem. En wie zo verlangend komt, dorstend naar Jezus, die gaat nooit on-gezegend de kerk uit. Het gaat er niet om wat de Heilige Geest kan, maar wat de Heilige Geest wil. Denk bijvoorbeeld aan dat bekende verhaal van die kamerling. De Heilige Geest had hem gewoon in een toverslag het geloof in zijn hart kunnen geven. Maar de Heilige Geest liet die kamerheer eerst die lange reis maken uit Ethiopië. En Hij liet hem vervolgens de boekrol van Jesaja kopen. En toen arrangeerde Hij die ontmoeting met Filippus. En Hij liet hem door Filippus, dat

Bijbelgedeelte Jesaja 53 uitleggen. Alles werd uitgelegd wat hij niet begreep. En al die dingen heeft de Heilige Geest georganiseerd om die kamerheer tot geloof te brengen. En Hij heeft het zo georganiseerd dat u hier in de kerk was onder hetzelfde Woord. Hetzelfde Woord waarmee die kamerheer tot geloof kwam. En nu het mooie, het Woord van God heeft nog dezelfde kracht als 20 eeuwen geleden. En de Heilige Geest gebruikt het nog op eenzelfde manier als toen!